

خلیفه انتحاری‌ها و احترام به انسانیت

۴

صبح ۸

روایت دیروز آئینه امروز نوید فردا

سال شانزدهم
شماره ۳۸۳۵
شنبه
۱۵ دلو ۱۴۰۲
۴ فبروری ۲۰۲۳

کمبود انرژی و نیاز به روشنی؛

باشنده‌گان لوگر به استفاده از اریکین روی آورده‌اند

در جریان زمستان امسال روند برق‌رسانی شرکت برشنا برای مشتریان به گونه بی‌پیشینه‌ای دچار سکتگی بوده است. کاهش انرژی برق وارداتی به کشور، زنده‌گی روزمره بیشتر شهروندان در پایتخت و ولایت‌ها را به چالش کشیده است. پرچاوی‌های دوام‌دار برق سبب شده که افراد زیادی از شنیدن خبرها، تعقیب برنامه‌های تفریحی، چارج کردن موبایل، دسترسی...

۶

۳۰ حمله انتحاری طالبان در دوونیم سال؛

یک هزار تن کشته و بیش از ۱۰۰۰ تن زخمی شدند

۳

بیانیه القاعده درباره طالبان؛

اسلام‌گراهای جهان متحد می‌شوند

۴

سیگار:

کمک‌های امریکا به افغانستان ممکن است ناخواسته به طالبان مشروعیت دهد

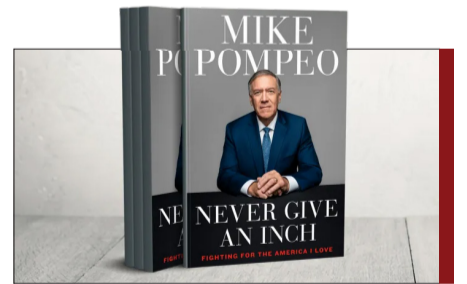
به گفته سیگار، حذف زنان از زنده‌گی عمومی توسط طالبان، به صورت قابل ملاحظه‌ای مانع جلوگیری از ارایه کمک‌های بشردوستانه شده است. سیگار در گزارشش همچنان نوشته است، در حالی که ۲۸۳ میلیون تن در افغانستان به کمک‌های غذایی بین‌المللی وابسته هستند، اما به گفته سازمان ملل، هیچ تضمینی وجود ندارد

۸ صبح، کابل: اداره بازرسی ویژه امریکا در امور بازرسی افغانستان (سیگار) گفته است که کمک‌های امریکا به افغانستان، چه ماهیت بشردوستانه داشته باشد و چه از نوع دیگر، ممکن است ناخواسته به طالبان مشروعیت دهد.

سیگار روز جمعه، ۱۴ دلو، با نشر گزارشی نگاشته است که امریکا از ماه اگست سال ۲۰۲۱ تاکنون هشت میلیارد دالر به افغانستان کمک کرده است.

این اداره اضافه کرده است که عمل‌کردهای طالبان روزبه‌روز ظالمانه‌تر می‌شود و قانون‌گذاران باید در نظر داشته باشند که این کمک‌ها ممکن است ناخواسته، چه در سطح بین‌المللی و چه داخلی، به طالبان مشروعیت بدهد.

چگونه انتشار خاطرات مایک پمپو خشم مقام‌های پیشین افغانستان را برانگیخته است؟

۶

جامعه دینی و جنسیت‌گرایی خیرخواهانه

۷

رییس سی‌آی‌ای: کشتن ظواهری نشان‌دهنده توان‌مندی امریکا است

۸ صبح، کابل: رییس سازمان اطلاعات مرکزی ایالات متحده امریکا گفته است که کشتن ایمن الظواهری، رهبر شبکه القاعده، نشان‌دهنده توان‌مندی امریکا در امر مبارزه با تروریسم است. ویلیام برنز، روز پنج‌شنبه، ۱۳ دلو، در نشست دانشکده دیپلماسی جورج تاون، با اشاره به موفقیت‌های امریکا علیه القاعده افزوده که داعش همچنان به‌عنوان یک چالش بزرگ تروریستی باقی مانده است.

نام‌برده خاطر نشان کرده است که با افزایش خطرات داعش، امریکا با همکاری کشورهای دیگر و سرمایه‌گذاری بر توان‌مندی آن‌ها بر مبارزه با تروریسم تمرکز خواهد کرد.

به گفته وی، توانایی مبارزه با تروریسم امریکا و کشورهای همکارش نسبت به ۲۰ سال گذشته افزایش یافته است.

برنز اضافه کرده است که امریکا در سال‌های گذشته موفقیت‌های بزرگی در مبارزه با داعش در عراق و سوریه داشته، اما تهدیدهای تروریستی از بین نرفته است.

گفتنی است که رهبر شبکه القاعده به تاریخ ۱ اگست سال گذشته میلادی، در اثر یک حمله هوایی امریکا در منطقه شیرپور شهر کابل کشته شد.

که چه میزان از کمک‌ها به نیازمندان می‌رسد. این نهاد علاوه کرده است که ضمانتی وجود ندارد که ارایه یا توقف این کمک‌ها بتواند در رفتار طالبان تغییری ایجاد کند.

در این گزارش آمده است: «با توجه به سوءاستفاده رژیم طالبان از زنان، این سوال مهم را پیش روی سیاست‌گذاران می‌گذارد که آیا ایالات متحده می‌تواند به کمک‌های خود به افغانستان بدون منفعت یا حمایت از طالبان ادامه دهد؟»

در این گزارش آمده است که میلیاردها دالر کمک بین‌المللی تا حدی مفید بوده و تا جایی توانسته از قحطی گسترده در سال ۲۰۲۲ جلوگیری کند.

این در حالی است که اداره بازرسی ویژه امریکا برای بازرسی افغانستان پیش از این نیز گفته بود که نظارت موثر از کمک‌های انجام‌شده به افغانستان ضروری است.

گفتنی است که پس از فرمان رهبری طالبان مبنی بر تعلیق کار زنان در موسسه‌های داخلی و خارجی، نهاد‌های کمک‌رسان همواره از قطع کمک‌ها هشدار داده‌اند.

اتحادیه اروپا: گزینه به رسمیت شناختن طالبان روی میز نیست

در افغانستان و همسایه‌گان این کشور خوانده و افزوده است که در مورد چالش‌های امنیتی با نظامیان پاکستانی دیدار و گفت‌وگو کرده است.

گروه طالبان در مورد این اظهارات نماینده اتحادیه اروپا برای افغانستان چیزی نگفته است.

گفتنی است که یک‌ونیم سال از تسلط طالبان بر افغانستان می‌گذرد، اما تاکنون این گروه از سوی هیچ کشوری به رسمیت شناخته نشده است.

رسمیت شناختن رژیم طالبان را روی میز نداریم. ما بر لزوم ادامه همکاری منطقه و جامعه بین‌المللی به نفع مردم افغانستان توافق کردیم.»

او در این سفرش بر نیاز تشکیل دولت فراگیر و حمایت از حقوق زنان و کودکان در افغانستان تأکید کرده و گفته است که ممنوعیت‌های طالبان در بدترین زمان ممکن به افغان‌های نیازمند ضربه می‌زند.

در همین حال، نیکلاسون حمله انتحاری بر مسجدی در پشاور را یادآوری تهدید تروریسم

۸ صبح، کابل: توماس نیکلاسون، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان، در سفرش به پاکستان گفته است که کشورهای اروپایی گزینه به رسمیت شناختن طالبان را روی میز ندارند.

او روز پنج‌شنبه، ۱۳ دلو، در رشته توییت‌هایی از سفر سه روزه‌اش به پاکستان و گفت‌وگوها با مقام‌های سیاسی و نظامی پاکستان در مورد افغانستان خبر داده است.

نیکلاسون افزوده است: «در حالی که ما نمی‌خواهیم افغانستان را منزوی کنیم، به

معامله‌گری رهبران جمهوری در سقوط نقش داشت

دولت افغانستان به طالبان تسلیم داده شد. این را وقتی توافق‌نامه دوحه در اوایل سال ۲۰۲۰ امضا شد، مردم کوچ و بازار می‌گفتند و پیش از آن که در ماه‌های جولای و اگست ۲۰۲۱ آن گروه با بغل‌کشی و تشویق و بدون رویارویی جدی تمام کشور را تسخیر کنند، مردم می‌دانستند که دیر یا زود شاهد حکومت طالبانی خواهند بود. ماه‌ها قبل از آمدن طالبان کسانی کوچ‌کشی و پاسپورت‌گیری را آغاز کرده بودند و دیگران با خریدن پیراهن‌تنبان، ریش گذاشتن و تغییر ظاهر برای یک دوران سخت آماده‌گی می‌گرفتند. در واقع معامله‌گری‌های سران و متنفذان جمهوری بسیار آشکارتر از آن بود که نیاز به جست‌وجوی اسناد استخباراتی و ورق زدن فایل‌های بانکی باشد. در جریان تسلیم‌دهی، پول‌هایی بدون شک ردوبدل شده بود. آن‌هایی که به سمت اسلام‌آباد قطار شده رفتند، آنانی که طیاره سوار شده به اوزبیکستان رفتند و آن‌عده‌ای که در کابل نشسته بودند، همه در این دادوگرفت سهم داشته‌اند. تنها بندل دالر نبوده، وعده و تعهداتی فراتر از آن در کار بوده است. کسانی بسیار و کسانی کم پول و وعده نصیب شده بودند. تقریباً همه آنانی که در ساختن اداره سالم و نظام پایدار ناکام شده بودند، پایان آن مرحله بازی را یک فرصت می‌دیدند و آرزو داشتند به حمایت امریکا و جامعه جهانی، مهره‌های سیاست افغانستان دوباره پییده شوند.

تقصیر مسوولان و مقام‌های دوران جمهوری در حد دریافت چندصد میلیون دالر نیست، بلکه بسیار فراتر از آن، باید با هزینه انسانی، مالی و تاریخی ضیاع بیست سال فرصت محاسبه‌اش کرد. باندبازی، اتکای بیش‌ازحد به حمایت و روابط شبکه‌ای خارجی، بی‌اعتمادی به مردم، دزدیدن آرا و تخریب ارزش‌های دموکراتیک در کشاندن کشور به لبه پرتگاه نقش تعیین‌کننده داشتند. بسیاری از مقام‌ها، در آن سال‌ها منابع محدود دولتی را که در اختیار داشتند، صرف امیال و رقابت‌های شخصی و تیمی خود می‌کردند و از بودجه مکتب و سرک و صحت دزدیده برای خود و شبکه مافیایی خود خانه، موتر و امتیاز فراهم می‌کردند. در نتیجه همین خیانت‌ها، تعداد معدودی از غارت‌گران چنان غرق امکانات و دارایی شده بودند که قصرها و گورهای فرعون می‌ساختند، ساعت‌ها و دریشی‌ها و نکتایی‌هایی می‌خریدند که گاه یک ست آن پوشاک‌های لوکس بیشتر از بودجه سالانه یک خانواده متوسط قیمت داشت و با پول تزیینات و تشریفات شخصی برخی مقام‌ها می‌شد قریه‌ای را آباد کرد.

رهبران جمهوری اسلامی در پایان کار چه از قطری‌ها یا امریکایی‌ها پول گرفته باشند و چه نگرفته نباشند، نقش خوی معامله‌گری و امتیازطلبی آنان در سقوط دولت انکارشدنی نیست. در روزهایی که توافق‌نامه دوحه امضا می‌شد و زمانی که ترس برگشت طالبان تمام جامعه را فراگرفته بود، مسوولان مشغول جست‌وجوی «فرصت» برای شکار و یافتن راهی برای نزدیکی با طالبان بودند. آنان به جای کمک به تقویت صفوف سربازان و تشویق مردم به ایستاده‌گی علیه طالبان، مشغول چانه‌زنی برای جایگاه خود در «حکومت همه‌شمول» موهوم بودند. حتا تا امروز، آن توهم بر ذهن خیلی از کلان‌های مدعی قدرت در نظام جمهوری حاکم است و آنان چشم‌به‌راه برگشت مذاکرات دوحه «به مسیر اصلی»‌اند.

اشرف غنی و تیمش که پیش کامره‌ها و روی صحنه تا آخرین روزها ژست مبارزان نترس می‌گرفتند، در پشت صحنه مشغول سهم‌خواهی و امتیازطلبی بودند. در رفتار اشرف غنی بعد از سقوط دولت جمهوری اسلامی، نیز می‌توان نشانه‌هایی از آماده‌گی او برای معامله را دید. او در امارات ظاهراً مدت طولانی منتظر تشکیل «امارتی» بود که برای کسانی چون او جای داشته باشد. او استایل ریشش را تغییر داد تا طالب خوش‌کن شود، بارها طالبان را نصیحت کرد تا اصلاح شوند و زمانی یادآوری کرده بود که اگر فرصت یابد، در جلب سرمایه‌گذاری و تقویت روابط خارجی یاری خواهد رساند.

گسترش دامنه فقر؛ خانواده‌ها وعده‌های غذایی‌شان را حذف می‌کنند

پناهنده‌گان گفته است که نیک‌بخت و خانواده‌های دیگر اخیراً از کمک‌های نقدی بشردوستانه این نهاد مستفید شده‌اند.

این نهاد پیش‌بینی کرده است که ۲۸.۳ میلیون تن (حدود دو سوم جمعیت افغانستان) در سال ۲۰۲۳ به کمک‌های بشردوستانه نیاز خواهند داشت. به باور این نهاد شش میلیون تن از این تعداد به‌طور خطرناکی به فحطی نزدیک شده‌اند.

سازمان ملل متحد اعلام کرده که سقوط اقتصاد آزاد و افزایش قیمت مواد غذایی در افغانستان خانواده‌های نیازمند را تحت تاثیر جدی قرار داده که ناگزیر به گرفتن وام از همسایه‌ها شده‌اند. این نهاد هشدار داده است که با اندکی تشدید وضعیت، آنان در بدهی‌های عمیق فرو خواهند رفت.

این در حالی است که در هفته جاری بانک جهانی در گزارشی گفته بود که طالبان در حفظ ارزش افغانی، کنترل قیمت‌های مواد غذایی و گردآوری عواید در سال ۲۰۲۲ موفقیت‌هایی داشته‌اند؛ گزارشی که با واکنش تند و منفی شهروندان کشور روبه‌رو شد.

۸صبح، کابل: کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده‌گان به نقل از خانواده‌های نیازمند در افغانستان گزارش داده که گرسنه‌گی سبب شده تا آن‌ها برخی وعده‌های غذایی‌شان را حذف کنند. یون‌اچ‌سی‌آر روز پنج‌شنبه، ۱۳ دلو، در گزارشی وضعیت زنده‌گی خانواده‌های نادر و متأثر از جنگ و ناامنی غذایی را در ولایت سردسیر بامیان به تصویر کشیده است.

بربنیاد روایت کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده‌گان، نیک‌بخت ۳۰ ساله، مادر شش فرزند، در روستای سرخقل ولایت بامیان زنده‌گی می‌کند و به دلیل مریضی پدر شوهرش به وام‌های کم‌رشدن گرفتار شده است، در حالی که شوهرش یک کارگر معمولی است.

نیک‌بخت گفته است: «گاهی غذا می‌خوریم و گاهی گرسنه می‌مانیم. مجبوریم وعده‌های غذایی خود را حذف کنیم. اکنون دخترانم کود حیوانی را جمع می‌کنند تا در اجاق بسوزانیم و گرم شویم.» کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور

«ممنوعیت آموزش زنان فرهنگ پشتون‌ها است»؛ منیر اکرم توضیح داد

فرهنگ پشتون‌ها که بسیار مترقی و سزاوار احترام کامل در سراسر جهان است، وجود نداشت.» منیر اکرم در ادامه گفته که منظور او به چشم‌انداز عجیب یک اقلیت قومی است که منجر به محدودیت برای زنان شده است.

آقای اکرم دو روز پیش در یک نشست توجیهی سازمان ملل متحد گفت: «محدودیت‌هایی که از سوی دولت موقت [طالبان] اعمال شده است، نه از دین، بلکه از دیدگاه خاص فرهنگ پشتون‌ها سرچشمه می‌گیرد که باید زنان را در خانه نگاه‌دارند.»

اظهارات این دیپلمات پاکستانی با واکنش تند برخی از چهره‌های سیاسی پشتون در افغانستان و پاکستان روبه‌رو شد.

افراسیاب ختک، سناتور پیشین خیبرپختونخوای پاکستان، این اظهارات را توهین به پشتون‌ها دانسته پرسشی را از آقای اکرم مطرح کرد و گفت: «آیا پاکستان اکنون نماینده طالبان است؟»

شاه‌محمود میاخیل، معاون وزارت دفاع افغانستان در حکومت پیشین نیز اکرم را «به بازی با کارت قومی» متهم کرده و گفته که «شرم‌آور» است.

گفتنی است که ممنوعیت آموزش و تحصیل زنان افغان از سوی طالبان پیش از این نیز توسط مراجع معتبر دینی مردود دانسته شده است.

۸صبح، کابل: در پی اظهارات جنجال‌برانگیز منیر اکرم، نماینده دایمی پاکستان در سازمان ملل متحد که منع آموزش زنان را متأثر از فرهنگ پشتون‌ها دانسته بود و واکنش‌های تندی را نیز در پی داشت، آقای اکرم در مورد گفته‌هایش توضیح داده است.

روزنامه پاکستانی دان روز جمعه، ۱۴ دلو، به نقل از منیر اکرم گزارش داده که از اظهاراتش برداشت نادرست شده است.

نماینده دایمی پاکستان در سازمان ملل متحد گفته است: «از اظهاراتم متأسفم که اشتباه فهمیده شده یا احساسات کسی را جریحه‌دار کرده است. هیچ بی‌احترامی به

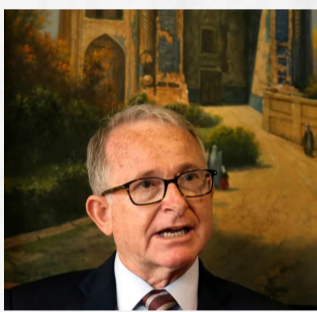
بنت: هدف قرار دادن و سرکوب فعالیت‌های مدنی غیرقابل قبول است

۸صبح، کابل: ریچارد بنت، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل متحد برای افغانستان، در واکنش به بازداشت اسماعیل مشعل گفته که هدف قرار دادن و سرکوب فعالیت‌های مدنی غیرقابل قبول و در مغایر با تعهدات بین‌المللی است.

بنت روز جمعه، ۱۴ دلو، با نشر رشته‌توییت‌هایی از طالبان خواسته که اسماعیل مشعل را به‌گونه فوری آزاد کنند.

او خاطر نشان کرده است که آموزش برای همه بدون تبعیض یک امتیاز نیست، بلکه یک حق است و مردم تعهداتی برای حمایت و ترویج این حق دارند.

این در حالی است که طالبان روز گذشته اسماعیل مشعل را به اقدامات تحریک‌آمیز در برابر این گروه متهم کرده و او را بازداشت کردند. مشعل از معترضان منع آموزش و تحصیل زنان در کشور بود که اخیراً با دست کشیدن از تدریس در دانشگاه، کارزار توزیع کتاب برای جوانان را در جاده‌های شهر کابل به راه انداخته بود.

صلیب سرخ:

هوای سرد در افغانستان، جان میلیون‌ها تن را با خطر مواجه کرده است

۸صبح، کابل: کمیته بین‌المللی صلیب سرخ گفته که هوای بسیار سرد در افغانستان جان میلیون‌ها تن را با خطر مواجه کرده است.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ روز پنج‌شنبه، ۱۴ دلو، با نشر یک نوار تصویری هشدار داده است که برای جلوگیری از وخامت اوضاع، به کمک‌های بیشتر بشردوستانه نیاز است.

صلیب سرخ می‌افزاید که بسیاری از مردم به‌دلیل مشکلات اقتصادی توانایی گرم کردن خانه‌های‌شان را ندارند.

این در حالی است که براساس آخرین آمار وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث طالبان، دست‌کم ۱۶۶ تن از اثر سردی هوا و گازگرفته‌گی جان‌های‌شان را از دست داده‌اند.

طالبان بار دیگر ۲۴ تانکر تیل بی کیفیت را به ایران مسترد کردند

۸صبح، کابل: اداره ملی استندردزیر اداره طالبان می‌گوید، ۲۴ تانکر تیل که از سوی این نهاد بی‌کیفیت تشخیص شده را به ایران برگردانده‌اند.

اداره ملی استندردز طالبان روز جمعه، ۱۴ دلو، از مسترد کردن تانکرهای تیل وارداتی ایران در مرز اسلام قلعه هرات خبر داده است.

این اداره گفته است که نفت وارداتی ایران در نتیجه آزمایش لابراتواری، کیفیت پایین را نشان می‌داد.

در همین حال، طالبان هشدار داده‌اند که به واردکننده‌گان اجازه وارد کردن مواد نفتی بی‌کیفیت را نمی‌دهند.

این سومین بار است که طالبان مواد نفتی بی‌کیفیت را به ایران مسترد می‌کنند. پیش از این نیز حدود ۲۰ تانکر تیل بی‌کیفیت ایران به آن کشور مسترد شده بود.

حماد:

اسماعیل مشعل اقدامات تحریک‌آمیز در برابر طالبان انجام می‌داد

این مقام طالبان به نقل از مشعل نوشته که او اقدامات تحریک‌آمیزش را در برابر این گروه پذیرفته است.

مشعل از معترضان منع آموزش و تحصیل زنان در کشور بود که اخیراً با دست کشیدن از تدریس در دانشگاه، کارزار توزیع کتاب برای جوانان را در جاده‌های شهر کابل به راه انداخته بود.

۸صبح، کابل: عبدالحق حماد، رییس نشرات وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان، اسماعیل مشعل را به اقدامات تحریک‌آمیز در برابر این گروه متهم کرده است. رییس نشرات وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان پنج‌شنبه‌شب، ۱۳ دلو، در رشته‌توییتی، بازداشت مشعل، از فعالان آموزش و پرورش را تایید کرده است.

حماد گفته که مشعل خبرنگاران زیادی را دعوت و به روی جاده ازدحام ایجاد کرده بود.

وی افزوده که مشعل از سوی جنگ‌جویان طالب برای تحقیق بازداشت شده است.

عبدالحق حماد تاکید کرده که با مشعل رفتار محترمانه‌ای صورت گرفته است.

یک هزار تن کشته

و بیش از ۱۵۰۰ تن زخمی شدند

امیر کوه

دیده‌بان حقوق بشر به‌تازگی خواستار محاکمه متهمان جنایات جنگی به شمول اعضای طالبان شده است که در سال‌های گذشته در انفجار، انتحار و کشتار شهروندان غیرنظامی افغانستان دست

داشته‌اند. براساس گزارش‌ها، طالبان در دو دهه گذشته در جنایات‌های مختلف از جمله ماین‌گذاری‌ها، حمله‌های انتحاری بر امکان عمومی، تخریب پل و پل‌چک‌ها، انفجار پایه‌های برق، ترورهای هدفمند و انفجارهای زیاد دیگر دست داشته‌اند؛ رویدادهایی که صدها کشته و زخمی برجای گذاشته است. گروه طالبان در جریان دوونیم سال پیش از سقوط نظام جمهوری مسوولیت دست‌کم ۳۰ حمله انتحاری را برعهده گرفته است. براساس آمارهای گردآوری شده، در نتیجه این حمله‌ها دست‌کم یک هزار شهروند کشور کشته و بیش از یک هزار و ۵۰۰ تن دیگر زخمی شدند. براساس خبرها و گزارش‌های نشرشده در رسانه‌ها از آغاز سال ۱۳۹۸ تا پایان اسد ۱۴۰۰ خورشیدی حدود بیش از ۶۰ حمله انتحاری در نقاط مختلف افغانستان صورت گرفته است. در این مدت حمله‌هایی را که گروه داعش مسوولیت آن‌ها را برعهده گرفته، بیش از ۳۵۰ کشته و حدود ۶۰۰ زخمی برجا گذاشته و حمله‌هایی را که هیچ گروهی مسوولیت آن‌ها را نپذیرفته، بیش از ۲۵۰ کشته و ۵۵۰ زخمی برجای گذاشته است. قربانیان این حمله‌های انتحاری را معمولاً زنان، مردان، کودکان و نظامیان به شمول سربازان خارجی شکل داده‌اند. مسوولیت بقیه حمله‌های انتحاری که صدها کشته و زخمی برجای گذاشته است را یا طالبان به‌گونه مستقیم برعهده گرفته و یا سخنگویان حکومت پیشین جنگ‌جویان این گروه را در آن دخیل دانسته‌اند. با این حال، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به این باور است که طالبان عمده‌ترین بار مسوولیت جرایم جنگی و جنایت در افغانستان را بر دوش دارند.

آمار و ارقام کشته‌گان و زخمیان حمله‌های انتحاری در دوونیم سال پیش از سقوط جمهوری، براساس اظهارات سخنگویان رسمی نظام جمهوری، خبرها و گزارش‌های نشرشده از طریق رسانه‌ها، در این گزارش گردآوری شده است.

این در حالی است که بارها تجربه ثابت ساخته که سخنگویان حکومت پیشین معمولاً ارقام تلفات غیرنظامی و نظامی را کمتر از آنچه اتفاق می‌افتاد، گزارش می‌دادند. در این گزارش قربانیان حمله‌هایی فهرست شده که بازتاب رسانه‌ای گسترده داشته و تلفات ناشی از آن نیز بیشتر بوده است. با این حال، ممکن شمار قربانیان رویدادهای تروریستی به‌ویژه

حملات انتحاری در این برهه زمانی بیش از ارقامی باشد که در این گزارش درج شده است، اما بررسی آن نیازمند زمان بیشتر و تحقیق همه‌جانبه است. مقام‌های دولت پیشین مسوولیت بیشتر حمله‌های انتحاری، ماین‌های مقناطیسی و ترورهای هدفمند را بر دوش طالبان انداخته‌اند. امرالله صالح، معاون اول رییس جمهور پیشین افغانستان، در ۵ جدی ۱۳۹۹ خورشیدی طالبان را مسوول حمله‌های انتحاری و ترورهای هدفمند دانسته و آن را تغییر تاکتیک جنگی این گروه خوانده بود. او در توییتی نگاشته بود: «بمب‌گذاری‌هایی که مسوولیت آن‌ها را کسی نمی‌گیرد و ترورهای هدفمند فعالان جامعه مدنی، دو تاکتیک از ۱۱ تاکتیک برنامه ترور طالبان است که در ارتباط با استراتژی خود در مذاکرات صلح دارند. آن‌ها می‌خواهند اراده سیاسی مردم افغانستان را بشکنند و خواهان امتیازهای ناممکن شوند.»

از سوی دیگر جواد سارگر، از اعضای ارشد استخبارات طالبان، به‌تازگی در گفت‌وگوی ویژه با شبکه تلویزیونی «طلوع» در برنامه سراچه گفته است که او مسوولیت ساخت‌وساز بمب و حمله‌های انتحاری را برعهده داشته است. سارگر همچنان به‌گونه تلویحی در سخنانش اشاره می‌کند که مسوولیت گرفتن سایر گروه‌های تروریستی در واقع بزرگنمایی حکومت گذشته از تروریسم برای جلب توجه امریکا بوده است؛ به این معنا که بیشتر حملات انتحاری در جریان نظام جمهوری کار طالبان بوده است. جواد سارگر در سال‌های پیش از سقوط نظام جمهوری از چهره‌های نفوذی طالبان در بدنه نظام جمهوری نیز بوده است.

بنابراین، در این گزارش حمله‌های انتحاری که طالبان به‌گونه مستقیم مسوولیت آن‌ها را برعهده گرفته‌اند، براساس سال‌های وقوع آن دسته‌بندی شده و همچنان

بارها تجربه ثابت ساخته که

سخنگویان حکومت پیشین معمولاً

ارقام تلفات غیرنظامی و نظامی

را کمتر از آنچه اتفاق می‌افتاد،

گزارش می‌دادند. در این گزارش

قربانیان حمله‌هایی فهرست شده

که بازتاب رسانه‌ای گسترده داشته

و تلفات ناشی از آن نیز بیشتر

بوده است. با این حال، ممکن شمار

قربانیان رویدادهای تروریستی

به‌ویژه حملات انتحاری در این برهه

زمانی بیش از ارقامی باشد که در

این گزارش درج شده است.

بر اساس خبرها و گزارش‌های

نشرشده در رسانه‌ها از آغاز

سال ۱۳۹۸ تا پایان اسد ۱۴۰۰

خورشیدی حدود بیش از ۶۰ حمله

انتحاری در نقاط مختلف افغانستان

صورت گرفته است. در این مدت

حمله‌هایی را که گروه داعش

مسوولیت آن‌ها را برعهده گرفته،

بیش از ۳۵۰ کشته و حدود ۶۰۰

زخمی برجا گذاشته و حمله‌هایی را

که هیچ گروهی مسوولیت آن‌ها را

نپذیرفته، بیش از ۲۵۰ کشته و

۵۵۰ زخمی بر جای گذاشته است.

شدند. این گروه ادعا کرد که همه کشته‌گان مسوولان دولتی بوده و به غیرنظامیان آسیب نرسیده است. آن حمله‌ها در مراسم نوروز صورت گرفت.

طالبان به تاریخ ۱۸ ثور مسوولیت حمله دیگری را برعهده گرفتند که در آن نه تن به شمول یک سرباز نیروهای ویژه افغانستان، چهار نگهبان قطعه محافظت عامه، یک نگهبان موسسه کاونترپارت و سه غیرنظامی کشته و ۲۰ تن زخمی شدند. آن حمله در شهر کابل بالای موسسه کاونترپارت صورت گرفت. این گروه مسوولیت حمله بر این نهاد را پذیرفت و گفت که این موسسه به امریکا کمک کرده است.

در ۱۵ ثور ۱۳۹۸، هشت تن از مهاجمان انتحاری بر قوماندانی امنیه ولایت بغلان در شهر پل‌خمری حمله کردند که در نتیجه آن ۱۳ نیروی امنیتی پیشین کشته و ۵۵ تن آنان زخمی شدند. طالبان مسوولیت آن حمله را برعهده گرفتند و گفتند که ده‌ها نیروی امنیتی را کشته‌اند.

همچنان در نتیجه انفجار موتر بم‌گذاری شده و حمله انتحاری در ناحیه نهم شهر کابل، چهار غیرنظامی کشته و هفت تن دیگر زخمی شدند. در آن حمله انتحاری چهار سرباز امریکایی نیز زخمی شدند. طالبان روز جمعه، ۱۰ جوزای ۱۳۹۸، مسوولیت آن را برعهده گرفتند.

در نتیجه حمله جنگ‌جویان طالبان بر ساختمان ولسوالی معروف ولایت قندهار، هشت کارمند کمیسیون مستقل انتخابات پیشین کشته شدند. طالبان روز سه‌شنبه، ۸ سرطان ۱۳۹۸، مسوولیت آن حمله را برعهده گرفتند.

طالبان روز دوشنبه، ۱۰ سرطان، یک حمله مسلحانه در ناحیه شانزدهم شهر کابل انجام دادند. در پی انفجار و حمله جنگ‌جویان این گروه بر بخش تدارکات و مهندسی وزارت دفاع ملی پیشین، چهار تن کشته و ۵۱ تن دیگر زخمی شدند. بیشتر زخمیان آن رویداد را دانش‌آموزان مکتب تشکیل می‌دادند. طالبان مسوولیت آن حمله را پذیرفتند.

یک مهاجم انتحاری در ۱۶ سرطان ۱۳۹۸، موتر مملو از مواد انفجاری را در نزدیکی یک پاسگاه کندک نظم عامه در ساحه «قلعه جوز» شهر غزنی انفجار داد. در نتیجه آن انفجار دست‌کم ۲۰۰ تن کشته یا زخمی شدند. طالبان مسوولیت آن حمله انتحاری را برعهده گرفتند. افزون بر این، در ۹ قوس ۱۳۹۸ طالبان مسوولیت یک حمله انتحاری دیگر را در این شهر بر دوش گرفتند که در نتیجه آن حدود ۳۰ تن کشته و بیش از ۵۰ تن دیگر زخمی شدند. اکثریت کشته‌گان آن دو حادثه غیرنظامی بودند که شامل زنان، کودکان و مردان می‌شدند.

طالبان روز چهارشنبه، ۲ اسد ۱۳۹۸، در ساحه «تنگی تره‌خیل» شهر کابل یک موتر بم‌گذاری شده را منفجر کردند که در نتیجه آن سه سرباز کراسی عضو ماموریت حمایت قاطع در افغانستان زخمی و یک تن آنان کشته شد. طالبان در آن زمان با پذیرفتن مسوولیت حمله، گفتند که کارمندان دفتر CIA را هدف قرار داده‌اند.

شهر کابل روز پنج‌شنبه، ۳ اسد ۱۳۹۸، تنها در یک روز گواه سه حمله انتحاری بود که در نتیجه آن‌ها ۱۱ غیرنظامی کشته و ۴۵ تن دیگر زخمی شدند. انفجار اولی را مهاجم انتحاری سوار بر موترسایکل انجام داد. او مواد همراهش را در نزدیکی یک موتر نوع کاستر حامل کارمندان وزارت معدن در حوزه شانزدهم شهر کابل انفجار داد. همزمان، حمله دیگری در حوزه نهم شهر کابل رخ داده که طالبان مسوولیت آن را پذیرفتند و گفتند که کاروان نیروهای خارجی را هدف قرار داده‌اند. انفجار سومی در منطقه «دسیچری» در حوزه نهم امنیتی شهر کابل رخ داد که تلفات جانی در پی نداشت.

افزون بر این، در نتیجه انفجار یک موتر بم‌گذاری شده در شهر غزنی ۱۲ تن کشته و ۱۷۹ تن دیگر زخمی شدند. طالبان روز یک‌شنبه، ۱۶ سرطان ۱۳۹۸، با پذیرفتن مسوولیت آن حمله، گفتند که نیروهای امنیت ملی را هدف قرار داده‌اند.

روز شنبه، ۵ اسد ۱۳۹۸، موتر بم‌گذاری شده در مرکز ولسوالی آب‌بند ولایت غزنی انفجار کرد که در نتیجه آن چهار سرباز پولیس جان باختند و ۱۱ سرباز پولیس و هشت غیرنظامی که سه زن و دو کودک را نیز شامل می‌شد، زخم برداشتند. طالبان مسوولیت آن حمله انتحاری را پذیرفتند.

خلیفه انتحاری‌ها واحترام به انسانیت

احترام به انسانیت
یا ارسال بندل‌های
دالر و بوجی‌های گندم
نمی‌شود و گرسنگی
و مظلومیت مردم
افغانستان را با پول
نمی‌توان رفع کرد.
مشکل اصلی مردم،
محرومیت از حقوق‌شان
است. تا وقتی حقوق
بشری مردم اعاده
نشود، احترام معنایی
ندارد.

ممد پاینده

وضعیت کنونی نقش داشته‌اند، مسوولیت دارند تا ما را در رهایی از این رنج‌ها همکاری کنند. بزرگ‌ترین تقصیر جهان، حمایت از طالبان و دیگر افراط‌گرایان در چندین دهه اخیر بوده است و اکنون امارت طالبان، محصول ستمی است که قدرت‌های منطقه و جهان بر ملت ما روا داشته‌اند. طالبان صلاحیت نماینده‌گی و رهبری مردم افغانستان را ندارند و پوشیدن پوستین دولت از افراطیت و اعمال ضد بشری آن گروه نمی‌کاهد. آنان پیش از تسلیم‌گیری قدرت و بعد از آن مشغول انجام زشت‌ترین اعمال ضد انسانی بوده‌اند، به جنایات خود افتخار می‌کنند و همه آنانی را که در صف طالبان نبوده‌اند مقصر و مستحق ستم می‌دانند، با شهروندان کشور چون مجرمان برخورد می‌کنند و حذف و اعمال محدودیت بر خصوصی‌ترین و اساسی‌ترین حقوق مردم را ماموریت خود ساخته‌اند.

احترام به انسانیت با ارسال بندل‌های دالر و بوجی‌های گندم نمی‌شود و گرسنگی و مظلومیت مردم افغانستان را با پول نمی‌توان رفع کرد. مشکل اصلی مردم، محرومیت از حقوق‌شان است. تا وقتی حقوق بشری مردم اعاده نشود، احترام معنایی ندارد. اگر سراج‌الدین حقانی، خلیفه انتحاری‌ها، هر روز در رسانه‌ها ظاهر شده با زبان نرم و «محترمانه» با مردم سخن بگوید، اما در عمل کندک انتحاری تربیت کند، جشن «تجلیل» از قاتلانی برگزار نماید که با موتوریم و واسکت‌های انتحاری هزاران هم‌وطن بی‌دفاع و غیرنظامی را در جاده، محل کار، میدان ورزشی، شفاخانه، موتر لینی، مکتب و دانشگاه کشته‌اند، از زشتی طالبان و مظلومیت مردم ما کاسته نخواهد شد. اگر جهان هر ماه هزاران تن مواد غذایی و پوشاک به مردم افغانستان ارسال کند و به دروازه هر خانه خرج ماهوار رایگان برساند، اما آنان را در کسب حقوق اساسی و آزادی‌های مدنی یاری نرساند، از بدبختی و رنج هم‌وطنان ما کم نخواهد شد.

و مشارکت سیاسی به محدوده حق کار، حق سفر، حق حمام، حق تفریح و حق آموزش و بدتر از آن تقلا برای زنده ماندن عقب برانند. دوم، مانع بهانه‌جویی گروه‌های تندروی که در قدرت سهیم نیستند و جلوگیری از ریزش نیروها و حامیان طالبان به دامن داعش و دیگر افراطی‌های رقیب گردند. سوم، و مهم‌تر از همه، با حذف زنان از دانشگاه، مکتب و محیط کار برای بازی آینده بر سر رسمیت و امتیازگیری از خارجیان کارت‌های تازه و کم‌هزینه ذخیره کنند تا بعداً با گشودن مکاتب به روی دختران دالر بگیرند و با باز کردن دفاتر به روی گروهی از زنان، به لابی‌های‌شان فرصت تبلیغات دهند. این روزها شاهد خبرهایی از زبان نهادهای بین‌المللی در مورد پیش‌رفت طالبان می‌شنویم و گاهی مسوولان انجوها و نهادهای بین‌المللی از «دستاورد‌های» این گروه در تامین امنیت و جمع‌آوری مالیات صحبت می‌کنند. حتی یکی از نهادها از پیش‌رفت اقتصادی طالبان نیز سخن گفته است. همان‌ها در گزارش‌های دیگر از اعمال ترس و وحشت طالبان بر اکثریت مردم و ناامنی روانی، محاکم صحرائی، اعدام‌ها، شکنجه‌ها و سرهای بریده‌ای که در نهرها و جادها پیدا می‌شوند، نیز سخن می‌گویند و از گرسنگی مردم و فروپاشی اقتصادی گزارش می‌نویسند. آن‌ها فردا می‌توانند گشودن مکتب را عقب‌نشینی تاریخی طالبان و پیش‌رفت بزرگ تبلیغ کنند یا اجازه محدود کار برای زنان را نشانه تعامل و همکاری طالبان خوانده برای ریختن بیشتر دالر و همکاری جهانی با این گروه کفران‌س‌های بین‌المللی برگزار نمایند.

در چنین وضعیتی، سراج‌الدین حقانی از جهان خواسته است که از «افراط و عقده‌گشایی در برابر مردم افغانستان» دست بردارد، به انسانیت احترام بگذارد و از افغانستان [گروه طالبان] حمایت مالی کند. مردم ما مستحق احترام‌اند و کشورهایی که در خلق

و وزیرانش گفته‌اند که ملاحی طالب برتر از دیگران‌اند و باید همه‌جا با آنان بااحترام ویژه رفتار شود و از جمله در استخدام و فرصت‌های شغلی باید با آنان رفتار ویژه گردد و امتیازات خاص برای‌شان داده شود. زنان در حاکمیت طالبانی از حقوق حداقلی نیز محروم شده‌اند و آزادی گشت‌وگذار، سفر، رفتن به حمام، انجام معامله تجاری، تعلیم و کار از آنان گرفته شده است. نیم جامعه ما رسماً و طی فرمان‌های متعدد از زنده‌گی اجتماعی حذف شده‌اند. تمام این ستم‌ها زیر نام شریعت و با شعار دروغین احترام به زنان انجام می‌گیرد. طالبان مدعی‌اند که به خاطر عزت زنان و پاک‌دامنی کل جامعه، آنان را برای یک زمان نامعلوم از کار، تحصیل و زنده‌گی اجتماعی حذف کرده‌اند. ولی با توجه به سابقه طالبان در استفاده ابزاری از دین، به یقین می‌توان گفت که شریعت بهانه است و آنان در اجرای سیاست‌های ضد بشری اهداف سیاسی و سودجویانه دارند. رهبران طالب در واقع زنان را که در جامعه سنتی افغانستان دچار محرومیت‌های بسیاریند، با شعار شریعت به گروگان گرفته‌اند تا هدف‌های سیاسی را به دست آورند. نخست، با این کار مردم را از میدان مبارزه برای آزادی‌های سیاسی و مدنی چون داشتن حق حزب سیاسی، برگزاری تظاهرات و گردهمایی، آزادی بیان

طالبان به‌ندرت از «انسانیت» سخن می‌گویند و در عوض «اسلام» و «مجاهد» ورد زبان‌شان است. در یک‌ونیم سال گذشته که رهبران و مبلغان آن گروه آفتابی شده و از مواضع خود در رسانه‌ها سخن گفته‌اند، با سماجت و مکرر قواعد و اصول پذیرفته‌شده جهانی و نیز قوانین افغانستان را یک‌سره رد کرده‌اند. آنان حقوق بشر، مشترکات انسانی و احترام به انسانیت را شعارهای غربی و گمراه‌کننده تبلیغ می‌کنند و مدعی‌اند که حقوق آدم‌ها در افغانستان با معیار اسلامیت تعیین می‌شود، نه انسانیت. اسلامیت را نیز در چوکات تنگ طالبانیسم و منافع گروهی آن‌چه آنان «مجاهدین و علما» می‌خوانند، محدود ساخته‌اند. آنان تمام کسانی را که در بیست سال گذشته طالب نبوده‌اند، محکوم و گناه‌کار دانسته مدعی‌اند که باید از رهبر طالبان به خاطر «عفو عمومی» سپاس گزار باشند. آنانی را که در آن سال‌ها علیه طالب رزمیده‌اند، به رغم ادعای دروغین عفو، دشمن خوانده، به بهانه‌های گوناگون مورد آزار قرار داده و به جرم سوابق ضدطالبانی زندانی، شکنجه، ترور و زجرکش می‌کنند. در درون خود طالبان نیز احترام و حقوق دسته‌بندی شده و بارها رهبر طالبان

بیانیه القاعده درباره طالبان؛

اسلام‌گراهای جهان متحد می‌شوند

طالبان به رهبری ملا هبت‌الله به علت این‌که در طول ۲۰ سال از سوی گروه‌های تروریستی مختلف، پشتیبانی و حمایت دریافت کرده‌اند، از نظر اخلاقی و دینی خودشان را موظف می‌دانند که حالا که مقدرات افغانستان را در دست گرفته‌اند، از برادران دینی‌شان تا حد توان پشتیبانی کنند و به گفته سیاستمدار پاکستانی، «قرض خود را به این گروه‌ها پس بدهند.»

روستایی

در روزهای نخست سال جاری میلادی، کمیته دینی سازمان القاعده، شاخه جزیره العرب، بیانیه مفصلی را با عنوان «حکم جنگیدن در برای حکومت‌های مرتد» منتشر کرد و در همان آغاز آن، به صراحت همه حکومت‌ها در کشورهای اسلامی را کافر و مرتد دانست و جهاد بر ضد آن‌ها را فرض شمرد. در این میان، حکومتی که از این حکم مورد استثنا واقع شده، حکومت طالبان است. مفتی‌های القاعده برای اثبات ارتداد و کفر حکومت‌ها در کشورهای اسلامی به جز طالبان، به گمان خود دلایلی شرعی را برشمرده و با ارجاع ادعاهای خود به آیات و روایات و سخنان علمای دین، تلاش ورزیده‌اند که داوری‌های خود را درباره نظام‌های حاکم در کشورهای اسلامی رنگ و مینای دینی بدهند. به نظر می‌رسد که خطاب اصلی این بیانیه متوجه حکومت‌های عربستان سعودی و یمن است. شاخه القاعده در جزیره العرب یکی از شاخه‌های تندرو سازمان القاعده است و اعضای آن را عربستانی‌ها و یمنی‌ها تشکیل می‌دهند. از آن‌جایی که حکومت عربستان در طی سال‌های اخیر توانست حضور و فعالیت القاعده را در این کشور تقریباً از بین ببرد، اعضای عربستانی القاعده مجبور شده‌اند که پایگاه فعالیت‌های‌شان را به یمن انتقال دهند و با ایتلاف با اعضای القاعده در یمن، جولان‌گاهی برای‌شان در یمن دست‌وپا کنند. گروه‌های تروریستی در کشورهایی که

ملاک دیگری که بر بنیاد آن، شاخه جزیره العرب سازمان القاعده، در این بیانیه همه حکومت‌ها به‌جز حکومت طالبان را خارج از دایره دین شمرد، این است که این حکومت‌ها با «دولت‌های کفری» پیمان دوستی و مودت بسته‌اند و هر حکومتی که چنین کاری را مرتکب شود، از دایره دین بیرون می‌شود. در این بیانیه مثالی که در این زمینه ذکر شده، مربوط به زمانی است که بوش پسر پس از حوادث ۱۱ سپتامبر از جهان خواست که با امریکا برای سرکوب جریان‌های جهادی همدست و همکار شوند و همه حکومت‌ها این درخواست را اجابت کردند.

جالب است که سازمان القاعده این نکته را از یاد برده یا نسبت به آن تجاهل می‌کند که یکی از بندهای توافق‌نامه دوحه میان طالبان و امریکا این است که طالبان هرگز به گروهی تروریستی، از جمله القاعده، اجازه نمی‌دهند که علیه منافع ایالات متحده امریکا در خاک افغانستان فعالیت کنند. سهیل شاهین، کاندیدی طالبان برای نماینده‌گی در سازمان ملل متحد نیز در اظهاراتی تصریح کرده که گروه طالبان در جریان مذاکرات صلح به این مسأله تعهد کرده که اجازه نمی‌دهد مرکز گردآوری کمک یا مرکز سربازگیری برای القاعده در خاک افغانستان وجود داشته باشد. حالا که چنین است، چرا سازمان القاعده طالبان را از حکم دوستی و هم‌پیمانی با کفار علیه مسلمانان استثنا قرار می‌دهد؟

ادامه در صفحه ۷

جمله اعلامیه حقوق بشر احترام می‌گذارد و نیز به همه معاهداتی که پارلمان بر آن صحه بگذارد خود را پای‌بند می‌داند.» به ادعای مفتی‌های القاعده، پای‌بندی به چنین معاهداتی، مصداق آشکار کفر و ارتداد است. سوال این است که آیا طالبان که از همان روزهای اول بازگشت به قدرت با کاربرد لطایف‌الحیل در پی به رسمیت شناخته شدن از سوی جامعه بین‌الملل هستند، از این اتهام مبرا هستند؟ طالبان همین اکنون و پیش از آن‌که از سوی سازمان ملل به رسمیت شناخته شوند، سهیل شاهین را به‌عنوان نماینده در آن سازمان معرفی کرده‌اند. حکومتی که عضویت سازمان ملل متحد را به دست آورد، ناگزیر است به معاهدات و کنوانسیون‌های جهانی پای‌بندی و تعهد داشته باشد.

از نظم و ثبات لازم برخوردار نیست، به خوبی می‌توانند فعالیت کنند. یکی از ملاک‌هایی که سازمان القاعده در جزیره العرب براساس آن، حکومت‌های اسلامی به جز حکومت طالبان را کافر و مرتد تلقی می‌کند، این است که به زعم القاعده، این حکومت‌ها به غیر «ما انزل الله» حکم می‌کنند و هر حکومتی که قانونی، به جز قانون خدا را ملاک عمل قرار دهد، کافر است. در این بیانیه، مثال‌های متعددی برای اثبات این ادعا که حکومت‌های موجود در کشورهای اسلامی خود را متعهد به غیر «ما انزل الله» می‌دانند ذکر شده است. از جمله در موردی، به قانون اساسی یمن اشاره شده که در آن، تصریح شده است: «دولت یمن به میثاق‌های بین‌المللی، از

کمبود انرژی و نیاز به روشنی؛

باشنده گان لوگر به استفاده از اریکین روی آورده اند

در جریان زمستان امسال روند برق رسانی شرکت برشنا برای مشتریانش به گونه بی‌پیشینه‌ای دچار سکتگی بوده است. کاهش انرژی برق وارداتی به کشور، زنده‌گی روزمره بیشتر شهروندان در پایتخت و ولایت‌ها را به چالش کشیده است. پرچاوی‌های دوام‌دار برق سبب شده که افراد زیادی از شنیدن خبرها، تعقیب برنامه‌های تفریحی، چارج کردن موبایل، دسترسی به آب و استفاده از بیشتر وسایل برقی محروم شوند. در بیش از دو ماه گذشته اکثر شهرها و روستاها از طرف شب به علت قطع بودن جریان برق در تاریکی فرو رفته‌اند. خانواده‌ها برای روشن ساختن خانه‌های‌شان از وسایل و تکنیک‌های مختلف به شمول وسایل آفتابی (سولر)، مولد، بطری‌های موتر، جنراتورهای پترولی و دیگر آله‌ها کار گرفته‌اند. در این میان اما خانواده‌های زیادی در لوگر به دلیل فقر اقتصادی و افزایش بهای مواد نفتی، به استفاده از اریکین روی آورده‌اند؛ وسیله‌ای که در سال‌های گذشته از استفاده عموماً باز مانده بود.

شماری از خانواده‌های بی‌بضاعت در لوگر می‌گویند که از یک سو چالش‌های اقتصادی و افزایش بهای مواد سوخت (گاز و نفت) و از سوی دیگر درآمد ناچیز ماهانه آن‌ها، استفاده از گاز، جنراتور و وسایل آفتابی (سولر) را برای‌شان دشوار ساخته است. از سوی دیگر شماری از باشنده‌گان لوگر می‌گویند که در یک شبانه‌روز تنها ۶۰ دقیقه برق نامنظم دارند که زمان دقیق قطع و وصل شدن آن مشخص نیست.

محمود (نام مستعار) کارمند یکی از اداره‌های ملکی در ولایت لوگر است. او در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که بیکاری، ناتوانی اقتصادی و افزایش بهای مواد سوخت و خوراکی از یک سو و سردی بی‌پیشینه زمستان امسال هم‌زمان با کمبود شدید انرژی برق از سوی دیگر سبب شده که خانواده‌های نادار و فقیر روزهای دشواری را به تجربه بگیرند.

محمود سرپرست خانواده ۱۰ نفری است که ماهانه تنها

۸صبح، لوگر

هشت هزار افغانی تنخواه دریافت می‌کند. او توان خرید بطری و تخته‌های سولر را ندارد و برای روشن کردن خانه‌اش شب‌هنگام از اریکین استفاده می‌کند. محمود می‌افزاید: «من یک مامور یا معاش هشت هزار افغانی هستم و توان خرید تیل و گاز نهایت برایم سخت شده. از مجبوریت برای روشن کردن خانه از اریکین استفاده می‌کنیم؛ چون با این مقدار معاش حتا غذا برای فامیل پُره نمی‌شود.»

گل‌مینة (نام مستعار)، باشنده ولسوالی چرخ است که از مدتی به این سو در مرکز ولایت لوگر زنده‌گی می‌کند. او استفاده از برق دولتی را یک «نعمت بزرگ» توصیف می‌کند و توضیح می‌دهد که اکنون در نبود برق هنگام استفاده از اریکین و پاک کردن شیشه آن از طرف شام، به

بر اساس آمارهای موجود، در حال حاضر بین ۷۷ تا ۸۰ درصد برق مورد نیاز افغانستان از کشورهای تاجیکستان، اوزبیکستان، ترکمنستان و ایران تامین می‌شود. افغانستان سالانه در حدود ۲۸۰ تا ۳۰۰ میلیون دالر برای واردات برق به کشورهای همسایه پرداخت می‌کند.

فکر دوره‌ها و خاطرات سه دهه پیش می‌افتد. گل‌مینة که ظاهراً از استفاده اریکین راضی به نظر نمی‌رسد، می‌افزاید: «روشنی ندارد، اما چه کنیم از مجبوریت و نبود برق با تمام مشکل. تاریک است، دود دارد که رخت خواب، تشک‌ها و حتا دیوارهای خانه را سیاه می‌کند.»

این در حالی است که در اریکین‌ها از تیل خاک یا دیزل استفاده می‌شود. نرخ یک لیتر تیل برای استفاده از اریکین در بازارهای کنونی بین ۷۰ تا ۷۵ افغانی است. افرادی که برای روشنی خانه‌ها از اریکین استفاده می‌کنند، توضیح می‌دهند که یک لیتر تیل می‌تواند ۱۵ تا ۲۰ شب خانه‌های آنان را توسط اریکین روشن نگه دارد.

اریکین نمی‌تواند به اندازه وسایل برقی روشنی تولید کند. مسوولیت ناکامی بر دوش کیست؟ آگاهان امور به این باورند که ایالات متحده امریکا در افغانستان ناکام شد و با خروج شتاب‌زده‌اش زمینه را برای فروپاشی نظام سابق فراهم ساخت. مایک پمپيو که عملاً در امضای توافق‌نامه دوحه میان طالبان و ایالات متحده امریکا سهیم بود، کوشیده با نوشتن این خاطرات، غنی و حکومتش را مقصر ناکامی در مدیریت مذاکرات میان‌افغانان نشان دهد.

مولوی عطاالله لودین، عضو کمیسیون دولتی مذاکرات صلح، به الجزیره‌نت گفت: «رییس جمهور سابق با برقراری صلح در افغانستان مخالفتی نداشت، اما او شیوه امریکایی صلح را نمی‌پسندید. او از منویات غربی‌ها در برابر افغان‌ها باخبر بود و به همین علت، کشور را ترک کرد و از ریخته شدن بیشتر و شروع جنگ داخلی جلوگیری کرد. تاریخ حتماً این اقدام او را در حافظه خواهد سپرد.»

معضل فساد در افغانستان

مایک پمپيو در کتاب خاطراتش از معضل فساد در افغانستان یاد می‌کند و می‌گوید که فساد مشخصه بارز حکومت‌داری در این کشور بود و خواه ناخواه منجر به فروپاشی می‌شد. امرالله صالح در تبصره به این ادعای پمپيو می‌گوید: «اگر امریکا به این باور است که فساد مسبب سقوط حکومت افغانستان بوده، چرا حاضر نیست فهرست اشخاصی را منتشر کند که قرارداد پروژه‌های بزرگ را در افغانستان به دست آوردند تا جهان بداند که این اشخاصی این قراردادها را چگونه به دست آورده‌اند؟»

زلمی خلیل‌زاد، نماینده ویژه امریکا برای افغانستان که از سوی دولت امریکا پای توافق‌نامه دوحه امضا گذاشت، در رشته‌توییتی، رییس جمهور سابق را متهم کرد که پیام‌های روشن وزیر خارجه وقت امریکا درباره صلح در افغانستان را نادیده گرفت. به گفته خلیل‌زاد، اشرف غنی روابط قوی با اعضای کانگرس، جنرال‌های بانزشته و گروه‌های فشار در امریکا داشت و این سبب شده بود که گمان کند امریکا برای مدتی طولانی حضور نظامی‌اش را در افغانستان ادامه

چگونه انتشار خاطرات مایک پمپيو خشم مقام‌های پیشین افغانستان را برانگیخته است؟

الجزیره نت

منبع:

می‌دهد. خلیل‌زاد می‌گوید: «ما از تصمیم ایالات متحده مبنی بر بیرون کردن نیروهای نظامی از افغانستان آگاهش ساختیم، ولی او این تصمیم را اشتباه استراتژیک نامید.»

افغانستان را به طالبان تسلیم کردند

رییس پیشین مطبوعات وزارت داخله افغانستان، نجیب ننگیال، در مصاحبه با الجزیره‌نت گفت: «آن‌چه در خاطرات مایک پمپيو آمده، تاسف‌آور است. پمپيو، خلیل‌زاد و سیاستمداران افغان مخالف دولت، کشور را در طبق طلایی به نام توافق‌نامه صلح به طالبان تسلیم دادند. آن‌چه توافق‌نامه صلح نامیده می‌شود، در واقع مذاکرات خروج امریکایی‌ها از افغانستان بود.»

وحید مجروح، وزیر صحت در حکومت اشرف غنی، در توییتش نوشت: «نظام جمهوری با اعتمادش به پمپيو و خلیل‌زاد اشتباه کرد. مردم باید اشتباه حکومت سابق را با پذیرش ادعاهای ایشان تکرار نکنند.»

تا هنوز اشرف غنی، رییس جمهور سابق و عبدالله عبدالله، رییس پیشین شورای مصالحه ملی، در مورد ادعاهای مایک پمپيو در کتاب خاطراتش چیزی نگفته‌اند.

یک منبع نزدیک به اشرف غنی به ما گفت: «غنی دیدگاه‌ها و خاطراتش را گردآوری کرده و با جزئیات از مذاکرات صلح و وقایعی که در دو سال پایانی حکومتش اتفاق افتاد، سخن زده است، او حتماً در مورد نقش ایالات متحده امریکا در زمینه تسلیم‌دهی افغانستان به طالبان توضیحات ارایه خواهد داد.»

مایک پمپيو در کتاب خاطراتش، از زلمی خلیل‌زاد به‌عنوان آدمی یاد کرده که هم‌زمان به این‌که شخصی مرموز است، نامرموز و بی‌ایهام هم است. حکمت جلیل، نویسنده و پژوهشگر سیاسی، می‌گوید: «با نظر مایک پمپيو، اشرف غنی و معاونانش درباره نقش خلیل‌زاد در مذاکرات صلح موافقم. همه‌گی وی را شخصی مرموز تلقی می‌کنند. بسیاری از مردم افغانستان معتقدند که او در فروپاشی حکومت سابق نقش تعیین‌کننده داشته است.»

وزیر خارجه پیشین ایالات متحده امریکا، مایک پمپيو، به‌تازه‌گی کتاب خاطراتش را که «یک وجب کوتاه نیا: جنگیدن به خاطر امریکایی که دوستش دارم» نام دارد، منتشر کرده است. او در این کتاب به پرونده مذاکرات میان طالبان و امریکا و رابطه دولت امریکا با حکومت پیشین افغانستان و به‌ویژه محمداشرف غنی پرداخته است.

فرستاده پیشین امریکا برای افغانستان، زلمی خلیل‌زاد، این کتاب خاطرات را «لذت‌بخش و شایسته مطالعه» دانسته است. این در حالی است که امرالله صالح، معاون رییس جمهور پیشین افغانستان، خاطرات پمپيو را «گمراه‌کننده و سرشار از دروغ» شمرده است. به گفته صالح، نقیصه اصلی این خاطرات این است که در مورد ضمایم افشانشده توافق‌نامه طالبان و امریکا سخن نزده است.

خشم مقام‌های پیشین

انتشار خاطرات مایک پمپيو خشم افغان‌ها به‌ویژه مسوولان حکومت سابق افغانستان را که با خروج نیروهای امریکایی

در سال ۲۰۲۱ گرفتار فروپاشی شد، برانگیخته است. مایک پمپيو در این کتاب که بازتاب گسترده‌ای در جامعه افغانستان داشته، رییس جمهور پیشین افغانستان محمداشرف غنی را متهم به ایجاد مانع فرار از مذاکرات صلح کرده و نوشته است: «اشرف غنی کوشش‌های بسیاری انجام داد تا گفت‌وگوهای صلح میان طالبان و ایالات متحده امریکا را خراب کند. او حاضر به قربانی دادن برای سرزمینش نبود.» مایک پمپيو اشرف غنی را «بدترین» رهبری دانسته که وی در عمرش ملاقات کرده است.

پمپيو در ادامه نوشته است: «غنی به معنای واقعی کلمه دغل‌کار و متقلب بود. جان‌های سربازان امریکایی را برای رسیدن به قدرت فدا کرد و از هیچ محبوبیتی میان مردم افغانستان برخوردار نبود.»

وزیر خارجه پیشین امریکا در مورد رییس پیشین شورای مصالحه دولت افغانستان، عبدالله عبدالله، نیز نوشته است: «او [رییس مجموعه‌ای مافیایی بود. کمک‌های ایالات متحده امریکا را به سرقت برد.»

پولیس ایالت تکزاس ایالات متحده آمریکا می گوید که اجساد ناپدید شده سه مرد پس از ۱۲ روز در این ایالت یافت شده است. به گزارش نیویارک تایمز، اجساد این سه مرد که قرار بود ۱۲ روز قبل در یک نمایش رپ با هم دیگر ملاقات کنند، روز پنجشنبه، ۲ فبروری از یک ساختمان متروکه در هایلندپارک واقع در منطقه میشیگان ایالت تکزاس یافت شده است. پولیس مرگ این سه مرد را قتل خوانده، اما گفته که علت و انگیزه آن تا هنوز روشن نشده است. به گفته مایکل شو، افسر پولیس این ایالت، آرمانی کلی، دانه ویکر و مونتویا گیونز که قرار بود در ۲۱ جنوری اجرای رپ داشته باشند، پس از لغو برنامه، ناپدید شده و به قتل رسیده‌اند. پولیس افزوده که بررسی‌ها در پیوند به این رویداد آغاز شده است.

درخواست اوکراین از رهبران اروپایی برای دریافت تسلیحات دوربرد

ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین در دیدار با سران کشورهای اروپایی در کی‌یف، پایتخت این کشور، بر درخواست تسلیحات دوربرد تأکید کرده است. به گزارش رویترز، شارل میشل، رئیس شورای اتحادیه اروپا و اورزولا فن درلاین، رئیس کمیسیون اروپا، روز پنجشنبه، ۲ فبروری برای گفت‌وگو با ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین به کی‌یف سفر کرده‌اند. زلنسکی در این دیدار از غرب خواسته است که اگر ارایه تجهیزات، به‌ویژه تسلیحات دوربرد تسریع شود، نه تنها باخمت را رها نخواهد کرد؛ بلکه نیروهای روسی را از

دونباس منطقه اشغال شده خارج می‌کند. او که در کنار رهبران اتحادیه اروپا در یک نشست خبری ظاهر شد، گفت: «تا توان داریم، می‌جنگیم. هیچکس باخمت را تسلیم نخواهد کرد. ما باخمت را قلعه دفاعی خود می‌دانیم.» در همین حال، اولکسی دانیلوف، دبیر شورای امنیت و دفاع ملی اوکراین به شبکه اسکای‌نیوز گفته است که نیروهای روسیه در روزهای آینده برای یک تهاجم بزرگ به خاک اوکراین آماده می‌شوند. به گفته دانیلوف، تهاجم تازه روسیه ممکن است با سالگرد آغاز حمله گسترده این کشور به اوکراین هم‌زمان باشد. او افزوده که، روسیه همه امکانات موجود خود را که برگزاری رزمایش‌ها و آموزش‌ها را شامل می‌شود، برای این هدف گردآوری و بسیج کرده است. روسیه در ۲۴ فبروری سال ۲۰۲۲ میلادی به اوکراین حمله کرد. از آن زمان تا حال نزدیک به یک‌سال می‌گذرد، اما مسکو موفق به تصرف این کشور نشده است. زلنسکی در آن زمان حکومت نظامی اعلام کرد و گفت که حمله روسیه به این کشور، جنگ با تمام اروپا است.

پولیس پاکستان ۱۵ پناهجوی افغان را در اسلام‌آباد بازداشت کرده است

و به‌جای نامعلومی انتقال داده شده‌اند. در همین حال، پولیس پاکستان بازداشت ۱۵ پناهجوی افغان را تأیید کرده و می‌گوید: «بررسی‌ها در مورد مدارک این ۱۵ تن آغاز شده است و به‌زودی آزاد خواهند شد.» پولیس پاکستان درباره علت بازداشت این پناهجویان

پولیس پاکستان ۱۵ پناهجوی افغان را در اسلام‌آباد، پایتخت این کشور، بازداشت کرده و به‌جای نامعلومی انتقال داده است. یک منبع معتبر در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که جمعه‌شب، ۱۴ دلو، تعدادی از پناهجویان افغان از سوی پولیس پاکستان از منطقه «بهاراکاوا» اسلام‌آباد، بازداشت

امریکا یک پیک القاعده را از گوانتانامو آزاد کرد

مقام‌های نظامی آمریکا اعلام کرده‌اند که یک عضو شبکه القاعده که دوران محکومیتش در زندان گوانتانامو را به پایان رسانده، آزاد شده است. براساس گزارش آسوشیتدپرس، مجید خان، شهروند پاکستان و پیک شبکه القاعده، پس از سپری کردن دوران حبس‌اش در این زندان، سرانجام روز پنجشنبه، ۲ فبروری، آزاد و به بلژیک، کشوری در امریکای مرکزی، منتقل شده است. دولت امریکا تلاش دارد تا در توافق با کشورهای سومی بر سر پذیرش زندانیان گوانتانامو، جایی که اعضای شبکه‌های تروریستی نگهداری می‌شود، این زندان را ببندد. خان طی اظهاراتی در دادگاه گفته است که از همکاری با شبکه القاعده پشیمان است؛ در حالی که هنوز نگرانی در مورد پیوستن دوباره وی به القاعده همچنان پابرجاست؛ زیرا براساس اطلاعات دفتر مدیر اطلاعات ملی امریکا از ۱۱۵ زندانی آزادشده بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ دست کم شش تن‌شان دوباره به خشونت افراطی بازگشته و با گروه‌های تروریستی در ارتباط شده‌اند. خان به تمویل مالی بمب‌گذاری مرگبار در هتلی در اندونزی و نیز شرکت در طراحی چندین حمله دیگر متهم است که انجام نشده است. پنتاگون گفته است، در صورت پیدا شدن کشور سوم برای پذیرش زندانیان گوانتانامو، ۲۰ تن دیگر را که بیشترشان اهل یمن هستند، آزاد خواهد کرد. در بیانیه خان آمده است: «من به همه شما، به ویژه مردم بلژیک قول می‌دهم که عضوی سازنده و مطیع قانون در جامعه باشم.» وکیل مدافع خان پس از آزادی وی گفته است: «این یک پیروزی تاریخی برای حقوق بشر و حاکمیت قانون است، اما پیروزی بسیار زیاد به طول انجامید.» گفتنی است که توافق انتقال

اعضای پیشین گروه‌های تروریستی براساس توافق میان امریکا و کشورهای دریافت‌کننده با این پیش‌فرض انجام می‌شود که این زندانیان دیگر تهدیدی محسوب نمی‌شوند.

بالون نظارتی چین در آسمان امریکا؛ پنتاگون در حال ردیابی است

رسانه‌های بین‌المللی به نقل از مقامات وزارت دفاع امریکا گزارش داده‌اند که یک بالون نظارتی مشکوک چین از چند روز به این‌سو در آسمان این کشور دیده شده است. الجزیره روز پنجشنبه، ۲ فبروری، گزارش داده که پنتاگون از ترس آسیب رسیدن به مردم، این بالون نظارتی را ساقط نکرده است. یک مقام وزارت دفاع امریکا به شرط پنهان ماندن هویتش به خبرنگاران گفته که این کشور، حین ورود این بالون به حریم هوایی‌اش آن را از طریق امکانات هواپیمای نظامی، مشاهده کرده است. این مقام پنتاگون گفته است: «اطمینان بسیار بالایی دارم که این یک بالون چینی در ارتفاع بالا است و برای جمع‌آوری اطلاعات بر فراز سایت‌های حساس پرواز می‌کند.» برنیاد اطلاعات نشرشده، یکی از مناطقی که این بالون بر فراز آن دیده شده مونتانا بوده که پایگاه نیروی هوایی الماستروم در آن موقعیت دارد؛ جایی که ۱۵۰ انبار برای نگهداری موشک‌های بالستیک قاره‌پیما از جمله Minuteman III با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای در آن هست. پاتریک رایدر، سخنگوی وزارت دفاع امریکا، گفته است: «دولت امریکا یک بالون نظارتی در ارتفاع بالا را که در حال حاضر بر فراز قاره امریکا است، شناسایی کرده و در حال ردیابی آن است.» رایدر با تأکید بر عدم ایجاد تهدید نظامی و فزیک این بالون نظارتی گفته که امریکا اقدامات لازم را برای اطمینان از اطلاعات جمع‌آوری شده، انجام داده است. به گفته مقام‌های نظامی امریکا، فعالیت‌های نظارتی مشابه با این در چند سال اخیر نیز دیده شده است.

پولیس هند یک‌هزار و ۸۰۰ تن را به اتهام ازدواج با دختران زیر سن و تسهیل این روند بازداشت کرده است

پولیس هند در ادامه مبارزه با ازدواج‌های زیر سن، دست‌کم یک‌هزار و ۸۰۰ تن را بازداشت کرده که با دختران زیر سن ازدواج و یا این روابط را تسهیل کرده‌اند.

رویترز به نقل از مقام‌های پولیس آسام، ایالتی در شرق هند، گزارش داده است که روند بازداشت افراد در این زمینه روز پنجشنبه، ۲ فبروری، آغاز شد.

به گفته پولیس، این افراد به ثبت ازدواج‌ها در مساجد و معابد کمک و زمینه‌سازی کرده‌اند.

هیمانتا بیسوا سارما، یکی از فرماندهان ایالتی پولیس هند، گفته است: «ازدواج کودکان دلیل اصلی بارداری کودکان است که به نوبه خود عامل مرگ‌ومیر بالای مادران و نوزادان نیز است.»

به گفته وی، افراد بازداشت‌شده مسلمانان، هندوها، مسیحیان، افراد قبیله‌ای و مردانی از همه ادیان و جوامع را شامل می‌شود.

ازدواج زیر ۱۸ سال در هند غیرقانونی است، اما این قانون از دیرزمانی است که آشکارا نقض می‌شود.

گفتنی است که طبق تخمین‌های سازمان ملل متحد، هند با ۲۲۳ میلیون مورد ازدواج زیر سن، یکی از کشورها با بیشتر موارد کودک‌همسری در جهان است.

پیش از این صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد در سال ۲۰۲۰ اعلام کرده بود که سالانه ۱.۵ میلیون دختر زیر سن قانونی ازدواج می‌کنند.

نخست‌وزیر پاکستان درباره دوران دشوار اقتصادی در این کشور هشدار داد

شهناز شریف، نخست‌وزیر پاکستان، درباره دوران دشوار اقتصادی در این کشور هشدار داده است؛ زیرا دولت او در تلاش برای پیروی از شرایط تعیین‌شده توسط صندوق بین‌المللی پول، برای دریافت قسط بعدی بسته کمک مالی است. واشنگتن‌پست روز جمعه، ۳ فبروری، گزارش داده است که آقای شریف این سخنان را در یک نشست خبری با حضور مقام‌های ارشد دولتی و نظامی در پیشاور بیان کرده است.

او افزوده است: «چالش‌های اقتصادی ما در حال حاضر غیرقابل تصور است. شرایط صندوق بین‌المللی پول که ما باید انجام دهیم فراتر از تصور است، اما ما هیچ گزینه دیگری نداریم.»

این در حالی است که روز گذشته بانک دولتی پاکستان نیز اعلام کرد که ذخایر ارزی این کشور با ۱۶.۱ درصد به ۳.۹ میلیارد دلار رسیده است. گفتنی است که پاکستان پس از کمبود پول نقد در بازار این کشور، با صندوق بین‌المللی پول گفت‌وگو کرد تا از کمک‌های هفت میلیارد دلاری که برای جلوگیری از فروپاشی اقتصادی طراحی شده بود، مستفید شود.